

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון שפד ♦ שנה ח ♦ אבות ו

שב"ק ראה ♦ מברכים אלול ה'תשפא

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלוקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום, והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלוקיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלוהים אחרים אשר לא ידעתם.

רבו הדיקדוקים בפסוקים הק' האלו, בראשונה באמרו "ראה" מה הכונה ב"ראה" זו, וגם דנקט לשון יחיד ואח"כ אמר בלשון רבים "לפניכם" ומה הוא דנקט "אנכי" על מי הוא הכוונה דהלוא משה קאמר כל זאת והיה לו לומר ראה כי ה' נותן לפניכם וגו'.

וגם יש לדייק בשינוי הלשון שאצל הברכה קאמר "את הברכה אשר תשמעו" וגו', ואצל הקללה אמר "והקללה אם לא תשמעו" וגו', וגם יש לדייק למה אצל הקללה אמר "אם לא תשמעו וגו' וסרתם מן הדרך, אשר אנכי מצוה אתכם וגו' וכי לא ידעינן שאם לא ישמע לקול ה' הוא סר מן הדרך, וגם מה צריך לומר ללכת אחרי אלוהים אחרים וגו', וכי זה הוא העבירה של סר מן הדרך, ואם לא ילך אחרי אלוהים אחרים וגו', לא יהיה מקולל אף שהוא סר מן הדרך ולא מקיים מצוות השם יתברך מה שציוה לעשותם. וגם לא קאמר מה הוא הברכה באם תשמעו אל מצות ה', וגם אצל הקללה לא קאמר, מה הוא הקללה שיקבל זה מי שלא ישמע אל מצות ה' ויסור מן הדרך אשר ציוה השם יתברך.

ולתרץ כל זאת נביא מקודם מדב"ק של האור החיים הק' שמתרץ כמה דיקדוקים ממה שהקשינו, וכתב דמכיון שבא משה רבינו לומר להם את טוב העולם העליון ולהמעיט כל טובות העולם הזה, ולכן בכדי שיאמינו באמת בדברים האלו צריך האומרו שיכיר הכרה חושית בטיב עולם העליון, ועוד שצריך שיהיה לו השגה בטוב עולם הזה וקנייניו, כי אם הוא יהיה מושלל מקנייני עולם הזה, לא יאמנו בדבריו למי שמשגי טובת עולם הזה כי יאמרו כי הוא ממאס את הנאות העולם הזה הוא משום שלא טעם טעמי הנאת עולם הזה והוא היה טועמם לא היה ממאסו ולכן לא יטו אזנם לקבל דבריו שהוא ממאס העולם הזה ותענוגיו, וגם במה שבא להפליג בטוב עולם הבא לא יאמנו בזה דבריו כי יאמרו כי מעולם לא ראה ולא ידע מה הוא טוב עולם הבא,

ולזה אמר האיש משה בלשון ראה אנכי, פירוש שראו אותי ותצדיקו הדברים שאני אומר לכם כי הוא השיג להכיר את טוב העולם הזה, כי משה היה גדול מאוד וגיבור ומלך וגם עשיר גדול וכמו שאיתא (במסכת שבת צ"ב) וגם הכיר בטוב עולם העליון כי עלה לשמים וטעם טעם עליון, ולכן אחר להשיג הכרה חושית ב' הדברים האלו אמר להם הדברים האמורים בענין הזה דהיינו להמעיט כל טובות עולם הזה ולהפליג בטוב עולם הבא, ולכן אמר גם בלשון יחיד "ראה" כי ראה זו כולם שוים הם בהכרתם שהיה גלוי לכל השגת משה בעולם הזה ובעולם הבא.

ועוד כתב האור החיים הק' לפרש מה שכתוב "ראה אנכי" כלשון יחיד ואח"כ אמר בלשון רבים נותן לפניכם, על דרך אומרו ז"ל, (רמב"ם הלכות תשובה פ"ה) שיכול אדם לעשות עצמו כמשה רבינו, ולכן אמר בלשון יחיד ראה אנכי, כי אליו יראו להדמות כל הבא לקרב לעבודת הקודש שהוא עבודת ה' שיכולים להיות כמוהו כמשה עצמו, כי יכולים להגיע לזה, ואמר זה בלשון יחיד והוא משום שלא רמז זה אלא ליחיד סגולה שבדם אשר יכינו עצמם להשגה עליונה, כי מי וימי ההולכים הרוצים להשיג השגה זו להיות כמשה, אבל כנגד כללות ישראל, אמר בלשון רבים, אנכי נותן לפניכם.

המשך בעמ' ב'

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה את הברכה אשר תשמעו.

בפסוק זה המתחילה את פרשתנו, מושתתים היסודות בהם ניתן לחיות את חיינו כשהם בריאים טובים וחיוביים הן בנפש והן בגוף. יש לנו בפסוק הן ראה לשון ראה והן תשמעו וכן ברכה וקללה, וכבר רבותינו הק' אמרו"ר חקני זי"ע ולמעלה בקודש, פירשו פירושים נפלאים, על לא כתוב ברכה או קללה אלא ברכה וקללה. ולעניינינו רואים אנו בפסוק שהברכה והקללה תלויים בעצם בראה והשמיעה של האדם, אם האדם רואה בכל דבר שקורה את הטוב שיש בזה, הרי אז הוא רואה ברכה בעמלו אבל אם הראיה שלו שכל דבר הוא שלילי ולא חיובי, הרי חיייו הפוכים לקללה ר"ל. ומסיים הפסוק "את הברכה אשר תשמעו" אם תשמעו כל דבר באופן חיובי וטוב, הרי אז תראו ברכה בכל דבר וענין.

את הברכה אשר תשמעו

כשבים לשמחה נוהגים לברך "מזל טוב" והבעל שמחה משיב 'אצלכם בשמחות', שנראה כאילו משהו נימוסין וענין של תשומת לב והתייחסות, כפי שאומרים היום בוקר טוב שלום עליכם וכו' ולפעמים אדם עובר לידך ושואל מה נשמע? וממשיך והוא כלל לא מחכה לשמוע תשובה אלא זה ענין של תשומת לב, שזה גם חשוב אבל לא שבאמת חושבים ומתכוונים שהברכה אכן תתקיים.

ומדוע אכן שלא ינצלו את העת רצון, וכפי שמפרש הרה"ק החחה מלובלין זי"ע בעל שמחה לשון אדנות ובעלות, שהוא מקבל כח בימי שמחתו להיות הבעל הבית על השמחה, ויברכו בהרחבה ובשפע גדול. אלא הסיבה היא שאנשים אומרים לעצמם מי אני ומה אני, שאברך האם ברכותי ראויים להתקיים וכו'.

אנו אומרים מידי יום בתפילתנו "הרחב פיך ואמלאהו" ורש"י הק' מפרש בתהילים שהרחב פיך - לשאול ממני כל תאות לבך ואמלאהו - ככל אשר תשאל.

על דרך זה חשבתי לפרש לעניינינו, שהריבוננו שלום אומר "פתחו לי כחודו של מחט ואני אפתח לך כאולם", ארחב פיך וברך את בעל השמחה ולהיפך בעל השמחה יברך את האורחים ובפרט את הזקוקים לישועה בכל ההרחבה ועם כל הלב, ומה אתה מפחד שלא יתקיים אני מבטיח לך "ואמלאהו".

הרה"ק אהבת ישראל מוידניץ זי"ע היה רגיל לומר בשם זקנו הרה"ק מרח"ז זי"ע "כאשר עורך אני שמחה, חפץ אני שאפילו בעלי העגלות יאחלו לי ויברכוני לכבוד השמחה.

ומעשה היה בחתונתו של מרן בעל הצמח צדיק זי"ע עם בת הרח"זינער זי"ע התקיימה במדינת רוסיה. ומשום כך לא יכול היה חותנו הק' - שנמלט משם - להשתתף בחתונה עצמה, אולם הוא ליווה את החתן וכל המחוננים חצו את הגבול, התיישב הרה"ק מרח"ז שם ביער על גזע עץ כרות, וביקש שכל הנוכחים יעברו לפניו ויאחלו לו לחיים, ולא ויתר על כך שאף בעלי העגלות יגשו לברך ולהתברך. וקיימו את המאמר אל תהיה ברכת הדיוט קלה בעיניך.

ב"ה זוכים אנו לשרשרת שמחות בקרב צאצאי אבינו רועינו זי"ע, יה"ר שנזכה תמיד לשמוע ולהתברך בשורות טובות, ולברך ולהתברך בכל מילי דמיטב. ויושפע שפע רב לנו וכל ישראל, אמן

ועוד כתב לפרש מש"כ את הברכה אשר תשמעו, להעיר כי מלבד הברכה המושגת מדרך השם, עוד עמה יעוד טוב, והוא אשר תשמעו כי השמועה בתורה הוא תענוג נפלא ומחיה הנפש כאומר שמעו ותחי נפשכם (ישעי' נ"ה) והמרגיש בטעם התורה תשיחנו נפשו כי עליו לשלם גמול טוב לנותן מתנה כזו טובה ומופלאה ואין צריך לומר שאין לתבוע שכר עליה, ותלה הכתוב הברכה בשמיעה ולא הזכיר לא מעשה המצוה ולא שמירת המצוה, לפי שהשומע דברי אלוקים חיים התורה מטיבה נפשו ומישרתו כי יש בה סם חיים, וכאמרם של חז"ל "המאור שבה מחזירם למוטב", ולזה תלה הכל בשמיעה ובהקללה אמר אם לא תשמעו, פירוש שמי שמונע עצמו משמיעת התורה הרי הוא מקולל מעצמו זה מה שאמר הפסוק והקללה אם לא תשמעו שזה היא הקללה בעצמו ועוד שזה יבוא לסור מכללות דרך החיים, ולו זו בלבד אלא יביאנה לקצוב לו בארות נשברים כאומרם ללכת אחרי וגו', ומה שכ' "היום" פירש דלפי שהיום עומדו על דעתם כאומרם של חז"ל שאין אדם עומד על דעת רבו עד מ' שנה.

ונראה עתה לפרש כמה מהדיקדוקים הנ"ל, מה שנראה לפי ענ"ד לומר בעז"ה בזה, בראשונה שנקט לשון "ראה" שהוא הראיה, נראה לומר בדרך רמז, כי נודע בספרים הק' גדול הענין של שמירת העיניים שהוא היסוד של הקדושה וכמו שאמרו בדרך רמז על הפסוק איהא הקדשה הוא בעניים (וישב לח, כא) כלומר שכל הקדושה תלוי בעניים ולזה בא הרמז כאן, שאמר משה רבינו "ראה" הראיה בזה אני נותן לפניכם היום ברכה, הוא אם אתם תשמעו ותשמרו את העניים שלכם בקדושה וטהרה, ואם ח"ו להיפך מבלי שמירת עניים, אז הוא גורם לקללה, שעין רואה ולב חומד ח"ו, ויבוא חלילה להיות וסרתם מן הדרך אשר ה' מצוה אותנו, ולכן עלינו להתחזק בזה הן בבית והן בחוץ, לשמור את העיניים שלנו בקדושה ואז נזכה לברכה, כי עין טובה היא יבורך.

ועוד אפשר לומר בדרך רמז בפסוק הזה ראה אנוכי נותן לפניכם "היום" ברכה וקללה, כלומר שאדם ידע שהיום של האדם הוא ברכה או קללה, וכמו שכתבו בספה"ק שאין דבר רשות בעולם וכל דבר שאדם עושה בימיו הוא, או מצוה או עבירה כלומר ברכה אם זה מצוה, וקללה אם זה עבירה, ומובן שיש דברים שזה בעצם מצוה ויש דברים שזה בעצם עבירה, אבל גם אם דברים שהם רשות, מכל מקום יש בזה גם עבודת השם ולמשל אדם יש לו רשות לאכול ולשתות ותלוי בכוונה אם אוכל בכדי שיהיה לו כוח לעבוד את עבודת השם בתורה ותפלה ובקיום המצוות, אז גם האכילה הוא ג"כ עבודת ה' וכן השתיה והשינה וכו', אבל אם כוונתו רק לתאוות נפשו, אף שאין זה ממש עבירה מכל מקום הוא מגונה ואינו משובח (עיין הרמב"ם הלכות דעות ובשו"ע אוה"ח סימן רל"ו) זה כוונת הפסוק שהיום מה שאדם עושה בו יש בזה ברכה או ח"ו להיפך מזה שזה קללה ח"ו.

או יאמר "שהיום" תלוי באדם שאם אדם לומד תורה ומקיים מצוות ויש לו חיות וחשקות בדבר אז שהיום שלו הוא ברכה וחבל לו על היום העובר כ"כ מהר, אבל אם ח"ו הוא בטל בזמנו ואינו לומד כמו שצריך ואינו מקיים המצוות כמו שצריך אז היום עליו לעול ולמשא ואומר בבוקר מי יתן ערב, ובערב הוא אומר מי יתן שכבר יהיה בוקר, כלומר שיעבור הימים מהר, כי הוא מתחרט שעבר היום בלא עשיית כלום, ומגיעים הימים שאין בהם חשק, אבל אם הוא אדם הבא "בימים" שהימים שלו הם רק בתורה ויר"ש וכל הפחות ברובו, אז הם המים אצלו לברכה יחשב ואם ח"ו אינו כן אז הם לקללה יחשב ורוצה כבר שיעברו הימים.

ונראה עוד לומר בפסוקים אלו על השינוי בלשון הברכה והקללה שכתוב בפסוקים שלפנינו, דהיינו בברכה אמר "את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה' אלוקיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום" ובקללה אמר "והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה' אלוקיכם וסרתם מן הדרך" וגו' מדוע צריך לומר וסרתם מן הדרך, הלוא זה מובן שאם לא ישמע בקול ה' הוא סר מן הדרך, ונראה לומר בעז"ה לומר באופן זה דהלוא נודע שאיש ישראל צריך לעסוק בתורה ובמצוות אך ורק לשמה דהיינו לשם ה' שציוה לו לעשות כן, ולא בשביל שום שכר לא שכר גשמי אף לא שכר רוחני, אבל אמרו חז"ל לעולם יעסוק אדם בתורה ומצות אף שלא לשמה שמתוך שלא לשמה יבוא ללשמה וכן בעבירות נאמר גדולה עבירה לשמה ממצוה שלא לשמה, שאף שעובר אדם עבירה אבל הוא עושה לשמה, וכמו יעל אשת הקיני ואסתר המלכה וכו' שעשו דברים שנראים כעבירה

אבל אצלם היה זה מצוה משום הצלת כלל ישראל וכמו שמובא בספרים הק'.

ולפי זה אפשר לומר בעז"ה שזה הכוונה בפסוקים שלפנינו באומרם את הברכה כלומר המצוות אשר תשמעו אל מצות ה' וגו' כלומר שבין שתעשהו לשמה ובין שתעשהו שלא לשמוע, אבל הקללה אמר "והקללה אם לא תשמעו אל מצות ד' אלוקיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם וגו', דהיינו שרק אז הוא קללה משום שאתם לא תשמעו אל מצות ה' וזה משום שאתם סרתם ח"ו מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם, אבל אם תעשו עבירה, אבל לא משום "וסרתם מן הדרך" אלא משום דבר של לשמה אז אין זה נחשב לקללה אלא להיפך לברכה, בעזרת השם.

ועוד נראה לי לומר בדרך אפשר, דהפסוק אומר ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה, ואח"כ הוא אומר את הברכה אשר תשמרו וכו' והקללה אם לא תשמעו וכו', ולכאורה היה לו לומר בתחילה בלשון הזה, ויאמר ראה אנוכי נותן לכם היום ברכה או קללה, ואיך קאמר ברכה וקללה, כאילו זה בא ביחד, ואח"כ הוא מפרש ומחלק ביניהם.

וגם קשה איך קאמר שה' נותן קללה אם לא תשמור את המצוות, הלא כתיב בפסוק מאיתי לא תצא הרעות וגו', ולכן חשבתי לומר בדרך אפשר דהלוא נודע מה שכתבו הספרים הק' שבתוכחה שבתורה שכתובים בפרשת בחוקתי ובפרשת כי תבוא, גנוזים בו טובות וישועות גדולות וע"ז נאמר בפסוק (משלי ג') מוסר בני אל תמאס, וכתב את אשר יאהב ה' יוכיח, ומקורו מפורש בזה"ק (זו"ח כי תבוא) וכן מקורו בגמרא במסכת מועד קטן (ט) דאמר ר' שמעון בר יוחאי לבן שילך לקבל ברכה מר' יונתן בן עסמי' ומר' יהודה בן גרים, והם אמרו לו דברים שנראה כמו קללות ואמר לו ר' שמעון אביו שהם כולם ברכות הם ע"ש, וידוע שצדיקים הק' פירשו את כל התוכחה את הנסתרות שיש בהם שהם טובות לישראל, אלא שכתבו הספרים הק' שבאם אדם מישראל מתנהג בטוב ואין עליו קטרוג, אז הבריות הם בגלוי וכמ"ש בתורה הברכות, אבל אם ח"ו אדם מישראל עובר עבירות ואף ששב בתשובה, מכל מקום המקטרגים מזכירים תמיד מה שעשה, ואומרים כביכול להשם, זכור מעשיו הקודמים הרעים שעשה, וכל שכן אם אדם לא חוזר בתשובה כמו שצריך ואף ששב במחשבה בתשובה ובהרהורי תשובה, מכל מקום הלוא יש תיקונים לכל עבירה ועבירה המבוארים בספרי קודש, ובעיקר בכתבי האר"ז"ל שהוא מפי אליהו, מה שיש לתקן הן בתעניות וביסורים וכו' ולכן מחמת הקיטרוג הקב"ה עושה חסד ושולח את הטובות מלובשים בקללות ודברים קשין גידין, וגם העונשים הם גם כן טובה גדולה לאדם שבזה הוא מכפר עוונותיו אם הוא מקבלם באהבה כראוי, וזה משל לכל המכה את בנו ומביאי שלא יעשה ח"ו רעה לעצמו ומרחיקו מן הסכנה שבכל דבר, ובעיני הבל כאכזריות מצד האב, אבל האמת הוא שחוסך שבטו מבטו הוא שונאיהו אבל האהבו שוחרו מוסר.

ולפי זה אפשר לומר שזה הכוונה כאן שה' יתברך אומר ראה אנוכי נותן לפניכם ברכה וקללה ביחד, אבל תלוי הדבר רק שאם תשמור התורה אז יהיו הברכות באופן גלוי אבל אם לא תשמור את מצות ה' אז יהיו הטובות באופן נסתר שנראים כקללות ח"ו, אבל מובן שזה לא נאמר למי שחושב שהקב"ה הוא וותרן ואומר אחטא ולא אשוב ויהיה לו טוב, דע"ז נאמר כל הקללות כפשוטן ממש ח"ו, אבל מדובר באדם שאף שעשה רע במה שעשה, מכל מקום לא אומר שה' מוותר, אלא שעוד לא עשה תשובה כמו שצריך מפני סיבות שונות, ואין עובר עבירות בשאט נפש ח"ו, על זה נאמר כל זאת, כמובן.

והנה השבת הזאת שבת מברכים חודש הרחמים והסליחות אלול הבעל"ט חודש ש' ה' נתן לנו להתעורר בתשובה ולעשות חשבון הנפש איך עבר עלינו השנה כולה והעיקר הכל הוא לעזוב את העבר לא טוב ולקבל על עצמינו קבלות טובות להטיב את מעשינו להשנה הטובה הבא עלינו והכל תלוי ביום הראש השנה ויום כיפור הנקראים בשם "היום" ויש לרמז בזה בפרשת השבוע שקורין "ראה" כלומר שמשא רבינו אומר בשם ה' "ראה אנכי נותן לפניכם היום" ויש לרמז בזה בפרשת השבוע שקורין "ראה" כלומר שמשא רבינו אומר בשם ה' ראה שאנכי נותן לפניכם "היום" את היום שקרא ראש השנה ויום כיפור, ועל זה נאמר אם יום או יומיים יעמוד כלומר תשובה ומעשים טובים ואז ניזכר לשנה טובה ומתוקה וכתובה וחתומה טובה ולשנת גאולה וישועה בביאת גוא"צ במהרה בימינו מתוך רחמים וחסדים מגולים אמן ואמן.

מתוך ספר "ריגד משה" שבעריכה

קול קראלי – 074-7962278

כְּפִינִי חַיִּים

ראה אנכי נותן וגו' את הברכה אשר תשמעון וגו' (י"א-כ"ו).

ב' תיבות רא"ה אנכ"י ירמח על אלול ותשרי דמובא בכתבי האר"י ז"ל שחוש הראיה מורה על הרחמים והחמלה, ולכן ירמח ראה על אלול ותיבת אנכי גמיטריא כס"א שהוא ראש השנה אשר בו המלך כבר יושב על כס"א המשפט וככה על הדרך הזה, "את הברכה אשר תשמעון" באם תאספו בחודש אלול מכל הבא לידכם ממצות ה' אלוקים בתורה ועבודה ותשובה ותפילה וצדקה וכיוצא בהם אז תתברכו בעת בוא היום דא ראש השנה

חוקי חיים

אפשר לומר שזה הכוונה כאן שה' יתברך אומר ראה אנכי נותן לפניכם ברכה וקללה ביחד, אבל תלוי הדבר רק שאם תשמור התורה אז יהיו הטובות באופן גלוי אבל אם לא תשמור את מצות ה' אז יהיו הטובות באופן נסתר שנראים כקללות ח"ו, אבל מובן שזה לא נאמר למי שחושב שהקב"ה הוא וותרן ואומר אחטא ולא אשוב ויהיה לו טוב, דע"ז נאמר כל הקללות כפשוטן ממש ח"ו, אבל מדובר באדם שאף שעשה רע במה שעשה, מכל מקום לא אומר שה' מוותר, אלא שעוד לא עשה תשובה כמו שצריך מפני סיבות שונות, ואין עובר עבירות בשאט נפש ח"ו, על זה נאמר כל זאת, כמובן.

מִן רַבִּינוּ ז"ע – וַיְגַד מִשֵּׁה

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה (י"א-כ"ו). פתח הכתוב בלשון יחיד "ראה" ועבר מיד ללשון רבים: "לפניכם"? שכן ליתן נותנים להכל במידה שווה, אבל לראות רואה כל אחד באופן אחר. אדם כמות שהוא, כך רואה הוא...

הרה"ק מקאצק זצ"ל

ורעה עיניך באחיך האביון ולא תתן לו (ט"ו-ט').

יש אנשים כשנתבעים לדבר-צדקה טוענים הם: "אח אביון יש לי, קרוב עני יש לי, ואיני יכול ליתן צדקה לאחרים: להווי ידוע איפוא שאותו אדם, קמצן הוא מטבעו, ואינו נותן אפילו לאחיו האביון. אם "ורעה עיניך" ומסרב אתה ליתן צדקה באמתלה של "באחיך האביון" - סימן הוא כי "ולא תתן לו" - שאינך נותן גם לו, לאחיך. אם אפשר לתת לקרובים, אפשר גם לתת לזרים.

אהבת שלום

כי תשמע בקול ה' אלוקיך לשמור את כל מצותיו וגו' לעשות

הישר בעיני ה' אלוקיך. בנים אתם לה' אלוקיכם. (י"ג, י"ט)

להבין סמיכות הכתובים האלה, נראה דהנה כתב החיד"א לבטל טענת המלאכים שרצו לקבלת את התורה מטעם דינא דבר מיצרא כי התורה היתה סמוכה להם, דזה אינו טענה, כי איתא בשיטה מקובצת ב"מ דלגבי בן ליכא דינא דבר מיצרא, וישראל בנים המה למקום. זה שאמר הכתוב, כי תשמע בקול ה' אלוקיך לשמור כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום, כי לך נתתי את התורה, ואף שיש דינא דבר מיצרא, זה לעשות הישר בעיני ה' אלוקיך, כי דין בר מיצרא ילפינן בב"מ מהכתוב ועשית הישר והטוב שזהו ממדת יושר, עכ"ל לך ניתנה תורה, ומדוע, בנים אתם לה' אלוקיכם, ולגבי בן ליכא דינא דבר מיצרא.

בני יששכר

עשר תעשר את כל תבואת זרעך היוצא השדה שנה שנה. (י"ד)

כ"ב (במסכת תענית (דף ט') דרשינן מפסוק זה עשר בשביל שתתעשר. ולכאורה הרי רואים כמה אנשים שנותנים מעשר מממונם ואינם מתעשרים בכסף. אך אין הכוונה בשביל שתתעשר בעשירות של כסף דוקא, אלא הלא אמרו חז"ל (אבות ד-א') איזהו עשיר השמח בחלקו, זהו העושר האמיתי לפי דעת חז"ל, שהוא מסתפק במה שיש לו ואינו מתאוה לכפליים. ומדה זו שפיר מצינו בהנותנין מעשר מכספיהם, דהלא הן נותנין וחוזרין ונותנין ושמיחים במה שנשאר בידם.

מאור עינים

עשר תעשר את כל תבואת זרעך (יד, כב)

שאם האדם יעשר כפי שמצווה בתורה אחד מעשרה מכל יבול תבואות שדותיו אשר עלו יפה בשנה זו, והניבו מאה כורים תבואה, הרי בשנה הבאה יזכה שיעלה יבולו עשרת מונים ויצטרך לעשר מאה כור מתוך אלף כורים. זהו 'עשר תעשר' אם תעשר כראוי, הרי שבשנה הבאה 'את כל תבואת זרעך' יהיה כמות המעשר מה שהיה בשנה הקודמת כמות תבואתיך.

קדושת לוי

עֹבְדוֹת חַיִּים

ראה אנכי נותן לכם היום וגו' (י"א-כ"ו).

מעשה שהיה בשני חסידים, ששמעו שבכפר נידח מתגורר צדיק נסתר, המסתיר עבודת קדשו ומדריגותיו מעיני הבריות. דיברו ביניהם לנסוע לשם, לשבות במחיצתו ולעקוב אחר הליכותיו. נסעו לשם, ו"במקרה" הגיעו למקומו בסמוך לכניסת השבת. התדפקו על דלתו וביקשו את רשותו לשבות בביתו. לא יכול היה לגרשם מפאת קדושת השבת המשמשת ובא, אבל הזהירים שהוא אדם פשוט, ואורחותיו פשוטות. ואכן התפלל במהירות כאדם פשוט, וערך את השולחן כאיכר מגושם. באמצע הסעודה רצו להביאו לדבר בדברי תורה, מה עשוי? החלו לומר דברים על פרשת השבוע, אולי זה יגרם לו לומר גם כן. אמר האחד: "ראה אנכי" - האדם צריך לראות לנגד עיניו את ה"אנכי ה' אלוקיך"! אמר השני: "ראה אנכי", אמר משה רבנו. הביטו בו! כשמתבוננים בצדיק ובאורחותיו, נתקפים ביראת שמים ומתעלים ברוחניות. פנו אל בעל הבית ואמרו: "עכשיו תורך לומר דבר תורה על פרשת השבוע!" (הן לשם כך באו...). רטן ואמר: ואני אומר, "ראה אנכי", כך יאמר כל אחד לעצמו. יסתכל בעצמו ויאבחן את חסרונותיו, ואל יבוא לרחרח אצל זולתו לגלות את סודותיו.

וצרת הכסף בידך (יד, כה)

סיפר כ"ק האדמו"ר מסקולען ז"ע, (י"מ"ד כ"ט מנחם אב) שבהיותו אברך חש במעיו כאבים חזקים שהטרידוהו מאד. וגם לאחר שדרש ברופאים המיחושים והכאבים לא סרו ממנו. קם ונסע להאדמו"ר רבי אברהם מתיתיהו משטפנשט ז"ע, תינה לפניו את דאגתו, וביקשו שיתן לו "מטבע" לרפואה ולשמירה. הסכים הצדיק לכך, קם ממקומו ונכנס לחדר בתוך חדר, וכשחזר מסר לו את המטבע בידו בצירוף ברכתו, כשהוא מצמיד את ידו לליבו הטהור כדרכו בקודש, ואמר: שהש"ת יעזור לו רפואה שלמה בקרוב! סיפר האדמו"ר מסקולען, כי "מהרגע ההוא שנתן לידי מטבע והלאה, לא ידעתי עוד מיחוש מהו".

ולא תקפץ את ירך מאחיך האביון (טו, ז)

פעם אחת באו לפני רבינו הרה"ק מרז'ין עניי העיר, והתלוננו בפניו על מצוקתם, ואמרו כי העשירים שבעיר אינם נותנים צדקה כפי שהיה ראוי שיתנו. קרא רבינו לעשירים ואמר להם: בנוהג שבעולם בכל צבאות המלכים יש חלק אשר הם מובחרים וגיבורים וישנם שאר סוגי אנשי החיל וכאשר ימותו הגיבורים במלחמה יבחר המלך מתוך שאר אנשי החיל את המובחרים שבהם ומעתה הם יהיו הגיבורים, והנה להקב"ה יש את העניים שהוא חס ומרחם עליהם והם המובחרים, וכתוב בתורה "כי לא יחדל אביון מקרב הארץ", וא"כ אם ימותו העניים ברעב, תהיו אתם מוכרחים לאבד את עושרכם ולמלא את מקומם כמובחרים, וע"כ מוטב שתתרבו בצדקה כדי שהעניים יאריכו ימים ושנים טובים, ותוכלו אתם להיות כל ימיכם עשירים.

די מחסורו (ט"ו-ח)

פעם אחת בא רבי אחד להרה"ק מקאצק ז"ע, וכיבדו הקאצקער מאוד, וערך סעודה לכבודו. והיה הדבר לפלא בעיני החסידים, כי ידעו שהקאצקער לא החשיב כלל לאותו הרבי. שאלוהו על זה, והשיב: בגמרא אמרו "די מחסורו אשר יחסר לו - אפילו סוס לרכב עליו ועבד לרוץ לפניו". ויש להבין: בשלמא "סוס לרכב עליו" שכן יש לחשוש שמא חולה הוא עני זה, ואין לו כח ללכת ברגליו, אבל "עבד לרוץ לפניו" הרי אין זה אלא שטות אם הוא מתאוה לכך, ולמה יתנו לו? מזה נראה, שלשוטה אנו מחוייבים ליתן גם את שטותו.

ואל ירע לבבך בתתך לו (טו, י)

סיפר הרה"ק ר' סיני מזמיגרד ז"ע (ב' חמדה גנוזה) שאא"ז הרה"ק מצאנז ז"ע סיפר שהרה"ק מאפסא ז"ע נתן פעם אחת לעני אחד שלוש מאות רובל כסף, ואמר להעני השי"ת יעזור לי שיקויים ואל ירע לבבך בתתך לו, שאל אותו העני, וכי רבינו אינו נותן לי בתשואת חן, אמר, חלילה, אך כוונתי מחמת שברצוני היה ליתן לך חמש מאות רובל כסף, וע"ז דאבה ליבי, באשר אין בכוחי ליתן לך הסכום הלז, ולזה אני מבקש שלא ירע ללבי בתתי לך, אף שברצוני ליתן לך סך מסוים, לא ירע ללבי על שאין בכוחי לתת לך יותר, רק אתן כפי יכולתי בלב שמח.

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א
מו"צ בק"ק קראלי ומרבני רחובות

אלול

אמרו צדיקי קמאי כי בבוא חודש אלול הק' אפילו הדגים שבים, זוחלים ורועדים מאימת בואו ית' ביום המשפט ומנהג רבותינו היה להוסיף בעת ברכת החודש של אלול **ולתשובה שלימה** ושמעתי מפייהם של מגידי אמת שסיפרו שבעת ששאג הרה"ק מבלאזוב זי"ע ב' תיבות הללו, געו העם בבכיה עד לאחר תפילת מוסף, והבה נתבוננה מכל זה איך היה אימת הדין נסוכה על פני העם בדור שלפנינו, הגם אנשים סוחרים ובעלי בתים פשוטים, ואיך הוסבה לבינו אחרונית עד כי לית חלי ומרגיש את יום תחילת מעשיך הממשמש ובא.

כ"ק אדמו"ר זי"ע ב' חוקי חיים

והנה השבת הזאת שבת מברכים חודש הרחמים והסליחות אלול הבעל"ט חודש שהשי"ת נתן לנו להתעורר בתשובה ולעשות חשבון הנפש איך עבר עלינו השנה כולה והעיקר הכל הוא לעזוב את העבר לא טוב ולקבל על עצמינו קבלות טובות להטיב את מעשינו להשנה הטובה הבא עלינו והכל תלוי ביום הראש השנה ויום כיפור הנקראים בשם "היום" ויש לרמז בזה בפרשת השבוע שקורין "ראה" כלומר שמשנה רבינו אומר בשם ה' "ראה אנכי נותן לפניכם היום" ויש לרמז בזה בפרשת השבוע שקורין "ראה" כלומר שמשנה רבינו אומר בשם ה' ראה שאנכי נותן לפניכם "היום" את היום שקרא ראש השנה ויום כיפור, ועל זה נאמר אם יום או יומיים יעמוד כלומר תשובה ומעשים טובים ואז ניזכר לשנה טובה ומתוקה וכתיבה וחתומה טובה ולשנת גאולה וישועה

מרון רבינו הגה"ק זי"ע

והנה נוהגים אנו ללמוד תיקוני זוהר מחודש אלול ועד יום כיפורים, אבל יש רבים שמקדימין כבר מט"ו באב ללמוד בכל יום ויום עד יום כיפור חוק ולא יעבור בתיקוני זוה"ק שהוא התיקונים על הנפש וכשמו כן הוא שהוא הכנה גדולה ליום הדין והימים הקדושים, ובאלו הימים צריך כל אחד ליחד עצמו ללמוד בשל"ה הק' ובראשית חכמה וביתר ספרי מוסר וללמוד כל אות במתן ובכוונה.

מרון רבינו הגה"ק זי"ע - פר' עקב

בראש חודש אלול תשנ"ו, הגעתי לבקר את הרב מקראלי הגה"צ רבי אביגדור מחס זצ"ל, שכבר היה אז קרוב לגיל התשעים, ואמרתי לו שהיום ראש חודש אלול, ולפתע ראיתי שנתקף יראה עילאה, והחל למרר בבכי, אוי כבר חודש אלול ועדיין לא חזרתי בתשובה וחזר על זה כמה פעמים, והדבר נחנק ונצרב בי ולא ימוש ממני לעולם.

הרה"ג ישראל לרר שליט"א

שבת פר' ראה עפ"י רוב "מברכין" בה את חודש אלול או שבשבת עצמה חל ר"ח אלול, והיה הרה"ק רבי מרדכי שלמה מבאיאן ז"ל אומר בשבת פרשת ראה, "ראה" הוא ר"ת ר'ואים א'ת ה'קולות, שכבר רואים את קול השופר שתוקעים בחודש אלול, וההתעוררות של "אריה שאג" ו"עורו ישנים משנתכם", והיה מסיים ואומר: אינו דומה שמיעה לראיה, כי שמיעה יכולה להיות גם כשהוא רחוק מהאדם ומכוסה מעיניו, אך ראיה הוא רק כשהוא קרוב להאדם ומגולה לעיניו, ורואים בחוש את הקולות, כך צריך להיות הקולות. ההתעוררות בימים אלו באופן של רואים את הקולות.

אמרי קודש באיאן תש"ס

שני חתנים אם צריכים שני שומרים

בבטאון "עלים לתרופה", גליון תכ"ה, (עלי אורח ס"ד), כתב הגאון רבי שמאי קהת הכהן גראס שליט"א, שלפי הפרקי דר"א (פרק ט"ז), שפירש הטעם שחתן לא ילך לבד משום שחתן דומה למלך. ע"כ. לפ"א אם יש שני חתנים לא נעשו שומר אחד על השני, אלא צריכים ליווי, שהרי שני מלכים גם אין הולכין בלי ליווי. עכ"ד. יע"ש.

ויש לעיין אם שני חתנים אלו צריכים שני שומרים, או שמספיק שומר אחד לשניהם, שלכאורה צריך כל חתן שומר בנפרד, שהדרך שאם יש שני מלכים, כל מלך בא בליווי משלו. וקיבלתי תשובת הגרש"ק גראס שליט"א, וכתב לי ח"ל, אודות שאלתו אי צריכים שני שומרים, מסתבר דסגי בשומר אחד, דודאי אינו דומה למלך ממש, דרש"י כתב (בפרשת בלק, כ"ב - כ"ב, בד"ה ושני נערי) אדם חשוב צריך שני שומרים, זה ודאי לא מקפידין, אלא לגבי זה מדמין שלא ילך לבד, ועל כן סגי בשומר אחד. עכ"ל.

לרגל השמחה בחצר קודשינו, זכיתי לקבל את תשובתו של מרון רבינו הגה"צ מקראלי שליט"א, על מאמר זה, ותמציתו היא. דמסתבר ששני חתנים אין צריכים שומר נוסף כלל. דהרי אם השומר הוא מדין מזיקים, הרי כל אחד מהחתנים מקיים מצוה בכך שהוא שומר על חבירו החתן, וכן פוסק בהליכות שלמה דחתן אינו צריך שומר ללכת לתפילה, דשומר מצוה לא יידע רע ואם הוא מדין כבוד החתן הדומה למלך, הרי כבוד הוא לחתן שחתן אחר מלווה אותו. וכן הרי נהוג שהחתן הדומה למלך והכלה הדומה למלכה, מהלכים יחדיו ללא צורך לשומר. וכן יש הסוברים (כנה"ג, שדי חמד) שיש לחתן דין מלך ממש. ולמסקנא אין צריכים לשומר, אולם בדאפשר ודאי הרי זה משובח.

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בקול צהלה ורנה בהלל והודאה לשוכן מעונה, בדחילו ורחימו בהדרת וחיבת קודש, תבענה שפתינו תהלה לברך ולאחל ברכת "מזל טוב נאמנה" קדם מאיר דרכינו ומפלס נתיבותינו ועומד לימין מרון רבינו עט"ר שליט"א בהרחבת גבולי הקדושה והפצת מעיינות החסידות **הגאון הצדיק הנודע לשו"ת**

מורינו הרב מרדכי שליט"א

בנו חביבו של כ"ק מרון רבינו הגה"ק זי"ע מקראלי וחתן כ"ק אדמו"ר מצאנז זמיגראד זצוק"ל **לרגל נישואי בנו בכורו** החתן העילוי המו"מ בתוי"ש

הרב אלימלך מוזס שליט"א

עב"ג למזל טוב ובשעה טובה ומוצלחת ויהא רעוא מן קדם אבוהן דבשמיא שהזוזג יעלה יפה לקשר של קיימא ובנין עדי עד, ויהיה רצון מלפני אבינו שבשמים שמשפע שמחה זו יתמשך עלינו ועל כל ישראל חיים ארוכים ושפע קודש, שפע רב ברכות ושובע שמחות, ויתברכו כולנו בבני חיי ברוכי ארוכי ומזוני רוויחי וסייעתא דשמיא המאחלים בלונ"ח

רבני אנ"ש תלמידי וחסידיו קראלי מרכז "אמונת חיים" אברכי הכוללים מכוון ספרי בית קראלי מכוון שלחו משה

בעלוץ צדיקים רבה תפארת

ברון שיר ושבח משגרים אנו ברכת מזל טוב קדם **הגה"צ רבי צבי רוזנטל שליט"א** אב"ד זיו יהודה ודומ"צ קרית הרצוג חתנו חביבו של רבינו הגדול **כ"ק מרון אדמו"ר זצוק"ל** לרגל אירוסי בנו הרב שמעון הי"ו עב"ג בעשטומ"צ

יה"ר שירוה רוב ונחת ותענוג דקדושה מכל יוצ"ח המאחלים

רבני אנ"ש מרכז אמונת חיים